

Z Piekarskich Wiele

*...w Piekarach, pod czułym sercem Matki ukojenie
znajdowali ludzie ciężkiej pracy, ojcowie i matki,
młodzież i ci wszyscy, którzy nie chcieli,
aby odebrano im prawo do pielęgnowania życia
duchowego i życia według przykazań Bożych.*

(s. 4)

MIESIĘCZNIK PARAFIALNO - SANKTUARYJNY

NUMER 1 (274) - 20 STYCZNIA 2019 ROK XXIV

Jubileusz Bazyliki Piekarskiej...

Rok Pański 2019 rozpoczął się już na dobre. W tym roku przypada 170 lat naszej Bazyliki Piekarskiej, którą wraz z ks. Janem Fickiem wznosiły ogromne rzesze ludzi. Warto wspominać o takich wydarzeniach, aby wyrazić wdzięczność Bogu i ludziom za wiarę... Jest to również czas refleksji, jak my dbamy o to dziedzictwo, które zostało nam powierzone, aby o nie się troszczyć i przekazać kolejnym braciom i siostram w wierze.

Podczas Mszy świętej pasterskiej gościliśmy ks. Biskupa Adama Wodarczyka, który przewodniczył pasterce - dziękujemy ks. Biskupowi za obecność i słowo, w fotogalerii umieszczone zostały zdjęcia z pasterki oraz z orszaku Trzech Króli, który kolejny raz odbył się w naszym mieście. Na ostatniej stronie umieszczamy kalendarium z wydarzeniami, jakie będą miały miejsce w Sanktuarium w tym roku.

W święto św. Jana Apostoła i Ewangelisty miała miejsce piękna uroczystość, podczas której ks. proboszcz Krzysztof Fulek nadał wspólnocie Wieczernik patrona modlitwy za kapłanów. Został nim wspomniany w tym dniu św. Jan - dlaczego on? Jak to się stało? - odsyłam art. s. 12.

Początek nowego roku zawsze kieruje nasz wzrok na Matkę Bożą Rodzicielkę, tą, która zaufała Bogu bezgranicznie, która jest również Matką Miłosierdzia - polecam s.4.

Niech Nowy Rok obfituje w Boże błogosławieństwo, niech ono umacnia każdego z nas do tego, aby objawiającemu się nam Bogu odpowiedzieć naszą wiarą.

Ks. Rafał Mucha
Wikariusz Bazyliki Piekarskiej

Redakcja miesięcznika „Z Piekarskich Wież”: ks. Rafał Mucha, Mateusz Mezglewski, Patryk Michalik, Adam Reinsz, Jola Kubik-Migoń.
Współpraca techniczna: Magdalena Lubecka.

Korekta: Marzena Buszka.

Adres: Parafia Imienia NMP i Św. Bartłomieja Ap., Piekary Śląskie, 41-940, ul. Ks. Ficka 7;
Tel.: 0-32 287 22 70; Fax: 0-32 768 00 38;

E-mail: kontakt@bazylikapiekary.pl, www.bazylikapiekary.pl,

Nr konta: PKO O/Piekary Śląskie 05 1020 2368 0000 2502 0022 3131 (cele kultu religijnego)

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty i edycji nadesłanych materiałów.

Podziękowanie!

Jako proboszcz i kustosz Sanktuarium, pragnę z serca podziękować:

- księżom duszpasterzującym w parafii (szczególnie Ks. Prałatowi za 20 lat posługi) i kapłanom, którzy w ciągu roku nam pomagali,
- katechetom, wszystkim członków służby kościelnej, muzycznej, liturgicznej, charytatywnej i gospodarczej, za gorliwie spełnianą posługę,
- Parafianom - przede wszystkim za budowanie żywego Kościoła poprzez modlitwę i życie sakramentalne, za zaangażowanie w życie parafii (w grupach modlitewnych i formacyjnych), a także za składane ofiary materialne na potrzeby naszej parafii i sanktuarium, z których przede wszystkim pokrywane są bieżące koszty funkcjonowania i utrzymania parafii, potrzeby charytatywne, dzieła misyjne Kościoła, a także, dzięki którym mogliśmy kontynuować budowę Domu Rekolekcyjno-Ewangelizacyjnego „Nazaret” czy dokonać w ostatnim czasie gruntownego czyszczenia naszych organów, strojenia i wymiany podstawowych części z tym związanych.

W planach gospodarczych na ten rok pragniemy - w porozumieniu z miejskim i wojewódzkim konserwatorem zabytków - rozpocząć prace związane z **odrestaurowaniem zabytkowej kaplicy zwanej Studzienką, Rajskiego Placu i przeprowadzić komputerową inwentaryzację cmentarza.**

Dziękujemy Parafianom za wszelkie dobro, którego doznaliśmy w minionym roku, **przepraszamy** za nasze uchybienia, **prosimy** o modlitwę za całą naszą Parafię i Sanktuarium, także za nas - duszpasterzy - oraz **życzymy** wszelkich łask od Boga za wstawiennictwem Matki Bożej Piekarskiej w każdym dniu Nowego 2019 Roku!

Ogłoszenie:

Do końca stycznia trwają jeszcze zapisy na pielgrzymkę po sanktuariach maryjnych Chorwacji, Bośni i Słowenii, z krótkim wypoczynkiem nad Adriatykiem. Termin: 1 – 9 czerwca br., koszt: 900,- zł + 350 Euro. Chętni mogą się zgłaszać w kancelarii parafialnej lub do Księdza Proboszcza.

Życie, słodczy i nadziejo nasza, witaj!

Maryja, jako nasza Matka, jest hojną szafarką swych darów. Świadczy nam nieustannie swoje miłosierdzie i „potwierdza, że miłosierdzie Syna Bożego nie zna granic i dociera do wszystkich, nie wykluczając nikogo”

papież Franciszek

Porządkując moją domową biblioteczkę, natrafiłem na publikację upamiętniającą obchody nadzwyczajnego jubileuszu miłosierdzia. Obok rozważań i medytacji znalazłem w niej bardzo ciekawą wzmiankę, o której wcześniej nie miałem żadnego pojęcia. Ku mojemu zaskoczeniu dowiedziałem się, że podczas liturgii rozpoczynającej obchody jubileuszowe w Rzymie, podczas modlitwy pod przewodnictwem papieża na Placu św. Piotra obecna była ikona Matki Bożej - Bramy Miłosierdzia. Co ciekawe została ona przywieziona z Polski, a konkretnie z Jarosławia, gdzie czczona jest w tamtejszej cerkwi grekokatolickiej. Wczytując się w historię oraz symbolikę tego przedstawienia Madonny uderzyło mnie podobieństwo, jakie istnieje pomiędzy nim a obrazem Pani Piekarskiej.

Po pierwsze przedstawia ona Matkę Bożą w typie tzw. hodegetrii, czyli „przewodniczki”. Maryja prawą dłonią wskazuje na swojego Syna, który jest drogą do Ojca, Prawdą niosącą wyzwolenie i Życiem w zjednoczeniu z nieskończoną Miłością. Chrystus, zwrócony w stronę Matki, prawą dłonią błogosławi, a w lewej trzyma zwój pisma. Typ ikonograficzny hodegetrii, podobnie jak wszystkie inne przedstawienia Maryi z Jezusem - Emmanuelem, przypomina nam o tajemnicy wcielenia, stanowiącej szczytowy moment w historii zbawienia. Jest to jednocześnie dowód nieskończonej miłości Boga do człowieka, który mimo wielokrotnego odrzucenia Bożego prawa, ponownie zostaje zaproszony do wspólnoty ze swym Stwórcą. Św. Jan Ewangelista ową tajemnicę Bożego miłosierdzia wyraził słowami: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3, 16).

Drugim elementem łączącym oba wizerunki: piekarski i jarosławski jest czas rozpoczęcia kultu datowany na połowę XVII wieku. Warto przy tej okazji wspomnieć, że w naszym sanktuarium rok 2019 to jednocześnie „mały jubileusz”. Wspominamy w nim bowiem 360 lat od momentu, kiedy ks. proboszcz Jakub Roczkowski przeniósł obraz Piekarskiej Pani do głównego ołtarza (1659), a wraz z tym wydarzeniem rozpoczął się intensywny ruch pielgrzymkowy. Najistotniejsze jest jednak nie to, w jakich detalach artystycznych odnajdujemy wspólnotę pomiędzy odległymi miejscami kultu rozsianymi na terenie naszej

ojczyzny, lecz fakt, iż pobożność ludzi i ich przekonanie o wstawiennictwie Maryi u Syna pozwoliła im przetrwać najtrudniejsze momenty w życiu. Pomimo prześladowań i represji, jakie dotknęły katolików obrządku wschodniego, ich wiara nie zachwiała się. Także w Piekarach, pod czułym sercem matki ukojenie znajdowali ludzie ciężkiej pracy, ojcowie i matki, młodzież i ci wszyscy, którzy nie chcieli, aby odebrano im prawo do pielęgnowania życia duchowego i życia według przykazań Bożych.

Wizerunek łaskami słynącej ikony „Bramy Miłosierdzia”, podobnie jak obraz piekarski, zawędrował w najodleglejsze zakątki świata. Co ciekawe, jedna z kopii Madonny Jarosławskiej ozdabiała cerkiew grekokatolicką w Buenos Aires, w której zrządzeniem opatrności był ministrantem młody Jorge Mario Bergoglio, późniejszy papież Franciszek. Z pewnością klęcząc przy ołtarzu, spoglądał nieraz na obraz Madonny. Przypominał mu o tym kaznodzieja Domu Papieskiego o. Raniero Cantalamessa, który otrzymał kopię tej ikony od biskupów ukraińskich na zakończenie rekolekcji, które dla nich prowadził.

„Drzwi miłosierdzia otwórz nam” - te słowa umieszczone nad ikoną stały się natchnieniem do otwarcia wielu bram miłosierdzia w kościołach całego świata, w tym także w naszej Bazylice. Mimo, iż czas jubileuszu minął, wciąż aktualne pozostaje wezwanie, które Jezus wypowiada do nas: „przyszedłem ogłaszać rok łaski od Pana” (por. Łk 4, 19). Pochylając się nad tą wypowiedzią Jezusa, warto postawić sobie pytanie o to, czy dostrzegam łaski, jakie otrzymałem w minionym roku oraz co dla mnie tak naprawdę jest łaską? U św. Łukasza zacytowane powyżej słowa pojawiają się w bardzo konkretnym kontekście. Jezus mówi, że przyszedł „aby ubogim nieść dobrą nowinę, więźniom głosić wolność, a niewidomym przejrzeć, aby uciśnionych odsyłać wolnymi”. Nie ma mowy o tym, że rok łaski to będzie czas osiągnięć zawodowych, osobistych sukcesów, czy też zdobywania kolejnych wyróżnień. Przeciwnie - Jezus pokazuje nam, że największym darem jaki chce nam ofiarować w nowym roku jest przemiana naszego wnętrza. On chce nakarmić naszą duszę swoim słowem, by zaspokoić jej ubóstwo i głód miłości. Chce to czynić poprzez ofiarowanie nam siebie w sakramentach, spośród których szczególne znaczenie ma spowiedź będąca znakiem

wyzwalającej mocy Boga. To w konfesjonale stajemy się wolni, bo zdobywamy się na odwagę, aby wyznać nasze przewinienia, wypowiedzieć to wszystko, co sprawia, że nie potrafimy spojrzeć drugiemu człowiekowi w oczy. Jezus chce, abyśmy spotykając się z Nim przeżywali za każdym razem ponowne narodzenie. Stąd tak bardzo bliska jest na naszej drodze postać Matki Bożej.

Maryja jest Tą, która otwiera nam bramę miłosierdzia, ponieważ to dzięki Niej na świat przyszedł Zbawiciel, który na nowo pojednał nas z Ojcem. To Ona jest pierwszą „błogosławioną między niewiastami” (por. Łk 1, 42), ponieważ jest także pierwszą z tych „którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je” (Łk 11, 28). Całe Jej życie świadczy o tym, że nie tylko w sposób szczególny doświadczyła miłosierdzia, ale także miłosierdzie świadczyła innym. Jej miłosierna miłość ogarnęła najpierw Jezusa, którego przyjęła do swego łona i przy którym trwała

aż do końca. Ta miłosierna miłość Maryi w sposób heroiczny ujawniła się na Golgocie, nie tylko jako współczucie, ale także jako solidarność z Ukrzyżowanym Synem. Jej odpowiedź na doświadczenie miłosierdzia widoczne jest także w relacjach do ludzi, którym świadczy o miłosierdziu i czyni miłosierdzie. Wymownym świadectwem tego może być nawiedzenie św. Elżbiety (Łk 1, 39-56), obecność na weselu w Kanie Galilejskiej (J 2, 1-12) i pośród Apostołów w Wieczerniku (por. Dz 1, 12-14). W tych wydarzeniach widzimy Ją jako rzecznikę Bożego miłosierdzia oraz wzór apostoła tego miłosierdzia wśród ludzi. Szczególna więź Maryi z Bogiem otwiera Jej serce na bliźnich. Maryja pokazuje swoim życiem, że miłość Boga i miłość bliźniego są ze sobą nierozłączne. Od początku towarzyszy Jezusowi i Jego uczniom, stając się wzorem wyznawania miłosierdzia Bożego, wzywania go oraz wcielania w życie. Macierzyńskie zjednoczenie z Synem sprawia, że Maryja uczy się patrzeć na innych niejako z Jego perspektywy, staje się narzędziem w Jego rękach, narzędziem Bożej Miłości. Doświadczając Miłości całe swoje życie przemienia w służbę, przejawiającą się w trosce o szczęście każdego człowieka.

Miłość Maryi jest postawą służebną, wychodzeniem naprzeciw ludziom w konkretnych sytuacjach ich niedoli. Jest zaradzaniem ich materialnym i duchowym potrzebom, ale także wprowadzaniem w krąg zbawczego oddziaływania Chrystusa - jedynego lekarza ludzkich serc. Czczona w Kościele jako „Matka Miłosierdzia”, objawia ludziom miłosierną miłość Boga i przybliża ją w szczególny sposób wszędzie tam, gdzie wierni gromadzą się by przedstawiać Jej swoje prośby, błagania i dziękczynienia. Macierzyńska postać Maryi obejmuje wszystkich, nie wykluczając nikogo, dlatego wierni zwracają się do Niej w wielorakich potrzebach, wołając:

„Maryjo, niech Twoje miłosierdzie rozlewa się na wszystkie dusze i na wszystkie udręczenia, które trapią ten lud i całą rodzinę chrześcijańską. Miej litość dla ubogich, uwięzionych, prześladowanych dla sprawiedliwości, dla wszelkiego rodzaju nieszczęśliwych. Bądź pozdrowiona, o Maryjo, Matko wygnańców błądzących po tej ziemi, Ty, która jesteś dla nich życiem, słodyczą, nadzieją. Matko Bożej miłości, zachowaj dla nas, którzy jesteśmy Twoimi synami, ogień tej miłości Bożej. Roznieć go w sercach gorących. Ożyw go w sercach oziębłych. Zapal go w sercach obojętnych, które dopuściły do wygaszenia go w sobie. Odradzaj do życia w Bożej miłości te dusze biedne, które utraciły ją przez grzech. Na wszystkich zaś, którzy Cię błagają, o Panno Bożej miłości, ześlij obfite i dające ukojenie Twe matczyne błogosławieństwo”.

Budowniczy i Apostoł...

*Błogosławione usta pełne wiary, głoszące prawdę o Słowie Wcielonym.
Błogosławione stopy, co szukają zbłąkanych owiec wśród cierni pustkowia*

Historia kościoła piekarskiego - jak już niejednokrotnie było powiedziane - ciągle przeplata się z historią śląskiej ziemi, a historia - ta szerzej pojęta - wpływa na los Kościoła i postaci z nim związanych. I tak, kiedy w sierpniu 1831 roku, za jakąkolwiek formę pomocy powstańcom w Królestwie Polskim władze pruskie stosowały surowe kary, które dotknęły również mieszkańców Piekar, kiedy dodatkowo do Piekar dotarła epidemia cholery azjatyckiej, ks. Jan Ficek przebywający na kuracji w celu podreperowania zdrowia, przerwał leczenie i wrócił do Piekar. Od razu zainicjował nurt charytatywny w katolickiej i polskiej działalności społecznej na Górnym Śląsku. Celem tej działalności było służenie chorym na cholerę, wyszukiwanie sierotom rodzin zastępczych, sprawowanie pochówku zmarłym, mobilizowanie parafian i pielgrzymów słowem oraz własnym przykładem do niesienia pomocy poszkodowanym, akcentowanie koniecznej solidarności z ubogimi, kwestowanie u zamożniejszych przyjaciół i znajomych. W celu ulżenia nędzy biednych ksiądz opróżniał plebańską spiżarnię do tego stopnia, że jego matka była przekonana o istnieniu domowego złodzieja. Bez wiedzy i zgody matki rozdawał również osobistą garderobę. Ulżenie niedoli było trudne, ponieważ do ks. Ficka zgłaszali się także biedni z innych miejscowości, a im również nie odmawiał pomocy. Za działalność charytatywną ks. Ficek otrzymał, nadany mu przez „zwykłych” ludzi, przydomek „Apostoł Śląska”. Do Piekar przybywały pielgrzymki w celu zobaczenia „świętobliwego proboszcza”.

We wrześniu tegoż roku ks. Jan Ficek opieką otoczył piekarskie źródło - „ocembrował je”, nad źródłem ustawił na czterech słupach rodzaj daszku w kształcie kaplicy oraz oddał źródło pod patronat św. Ignacego, ponieważ przez wiele lat w parafii pracowali jezuici.

W listopadzie 1831 roku, w tajemnicy przed niektórymi domownikami i obcymi, piekarski proboszcz udzielił azylu uczestnikom powstania listopadowego, przechowując i żywiąc ich na plebanii.

30 kwietnia 1834 roku ks. Jan Ficek został mianowany dziekanem dekanatu bytomskiego, z czym wiązały się kolejne obowiązki, tym bardziej, że w marcu następnego roku został mianowany administratorem parafii Kamień, a w sierpniu został ksiązęco-biskupim komisarzem komisariatu pszczyńskiego. O tym, że ze swoich obowiązków wywiązywał się bardzo sumiennie, świadczy chociażby fakt, że w 1838 roku otrzymał godność kanonika honorowego

wrocławskiej Kapituły Katedralnej, a prowincjał paulinów o. Filip Lipiński, w tym samym roku, na Jasnej Górze w Częstochowie nadał ks. Fickowi tzw. konfraternię tj. wyróżnienie za specjalne zasługi w krzewieniu kultu Matki Bożej przy pomocy drukowanego słowa polskiego.

Ks. Jan Ficek był również zaangażowany w walkę obrony prawa Kościoła w sprawach małżeństw mieszanych (tzn. małżonków wyznających inną religię). Za zaangażowanie w tej sprawie arcybiskup metropolita gnieźnieński i poznański Marcin Dunin ofiarował księdzu intratną posadę w swojej diecezji. Jednak piekarski proboszcz stanowczo odmówił, uzasadniając, że jest tylko proboszczem na wsi oraz, że „takie godności są przeznaczone dla godniejszych ludzi”.

W styczniu 1840 roku ks. Ficek uruchomił bibliotekę, której zasoby ciągle powiększał (do 3 tysięcy woluminów), opatrując każdą książkę własnym ekslibrisem. Czytelnictwo propagowane wśród parafian miało pogłębić nurt religijno-moralny w katolickiej i polskiej działalności społecznej na Górnym Śląsku.

Piekarski proboszcz, mimo rozlicznych obowiązków, nieustannie wracał myślą do konieczności wybudowania kościoła. W związku z tą myślą ożywił nabożeństwa tzw. żywego różańca, angażując w nie parafian i wiernych z okolicy. Parafianie poruszeni gorliwością swojego kapłana chętnie zaangażowali się w noszenie medalika Poczęcia Najświętszej Maryi Panny (tzw. paryskiego). Proboszczowi udało się zdynamizować działalność modlitewną i pogłębienie świadomości wiary istniejących bractw maryjnych, a szczególnie Kongregacji Mariańskiej, do której należeli gimnazjaliści i osoby starsze. Osobistą postawą ksiądz propagował aktywny apostołat, zachęcając do czytania, kupowania dzieł religijnych, wspólnoty modlitwy i solidarności interpersonalnej, konsekwentnie rozwijał postawę odpowiedzialności za całą parafię.

W jednym z prenumerowanych czasopism natrafił na opis działalności abstynenckiej „męża określanego przez lud szczególnym wystawnem Boga” - kapucyna o. Theobalda Mathewa, dzięki któremu w Irlandii został „zwyciężony Diabeł Irlandii, jak wówczas nazywano tam wódkę”. Zamierzał nawiązać z nim osobisty kontakt duszpasterski. Od 1 lutego 1841 roku, w celu zażegnania społecznej plagi pijaństwa, piekarski proboszcz zaczął publicznie, każdego dnia, odmawiać modlitwę św. Bernarda „Memorare”

z własną inwokacją w intencji nawrócenia grzeszników, głównie alkoholików.

I ciągle dążył do budowy nowego kościoła. Chcąc zgromadzić kapitał niezbędny do budowy kościoła, czerpiąc wzór z działań ludzi przedsiębiorczych, postanowił rozpisać akcje. Kupno tych akcji po 5 talarów „płatnych w niebie”, miało charakter dobrowolny, a ludzie biedni mogli wykupić ich drobną część. Zapłatą za akcje na budowę kościoła miały być „Msze św. wotywno śpiewane w każdą sobotę, aż do skończenia świata”.

15 października 1841 roku, w uroczystość św. Jadwigi Księżnej Śląska, ks. Jan Ficek razem z Józefem Heerem - swym powinowatym piastującym stanowisko generalnego pełnomocnika majątków państwa pruskiego, radcą administracyjnym dóbr biskupich, przystąpił do wymierzania terenu pod budowę kościoła w Piekarach. 21 października architekt Daniel Grötschel z Królewskiej Huty wraz z asystentem Müllerem podjęli się sporządzenia kosztorysu budowy murowanego kościoła wg wzoru świątyni w Strzelnikach pod miastem Brzeg. Architekt ofiarował na budowę kościoła 50 talarów, a potem wóz ciężarowy do zaprzęgu konnego.

7 listopada 1841 roku, na trzeci dzień po kiermaszu

piekarskim, robotnicy zamierzający przygotować w ogrodzie farnym miejsce na wapno, niespodziewanie natrafili na dużą ilość tego materiału, przygotowanego przez jezuitów w 1695 roku, w celu otynkowania kamiennego probostwa, do czego jednak nie doszło z powodu wojny siedmioletniej. Niespodziewane znalezienie wapna ks. Ficek określił „akcją wykupioną przez Boga”, co wzmoгло jego zaufanie w powodzenie powziętego planu budowy kościoła.

Hrabia Hugo Henckel von Donnersmarck, pan dziedziczny w Bytomiu i Siemianowicach, zdając sobie sprawę, że na budowę kościoła potrzebne jest również drewno, nakazał swemu leśniczemu Janowi Gallerowi wycięcie w lasach pszczyńskich drzew najlepszego gatunku w ilości zaspokajającej potrzeby budowli w Piekarach, o łącznej wartości 10 tysięcy talarów niemieckich. Służba hrabiego, podobnie jak on sam, złożyła ofiary na budowę kościoła: nadleśniczy Jan Geller ofiarował 100 talarów, dodatkowo zobowiązał się wybudować ołtarz ku czci św. Jana Nepomucena. Protestant Edler, dyrektor majątków hrabiego ofiarował w dwóch ratach, w imieniu własnym i rodziny, 100 talarów. Spontaniczne przyjazdy do Piekarów wielu ludzi z różnych miejscowości w celu wykupienia akcji budowy kościoła jeszcze przed oficjalnym rozpoczęciem przedsięwzięcia, zapoczątkowały, nieznane gdzie indziej, narodziny masowego ruchu społecznego ludzi współodpowiedzialnych za Kościół na Górnym Śląsku.

Zebranie 2 tysięcy talarów na budowę pozwoliło na zwożenie drewna i kamieni dziewięcioma zaprzęgami konnymi. Pracujący w czynie społecznym ludzie utwardzili drogę o długości 1,5 mili, z kamieniółomu tzw. Grzeszotkowej Groty (Skąty) na plac budowy. Na założenie fundamentów kościoła zwieziono w pierwszym etapie budowy „700 sągów kubicznych kamieni”. Apel ks. Ficka z prośbą o bezpłatną i dobrowolną pomoc spotkał się z pozytywną odpowiedzią mieszkańców wielu gmin. 18 okolicznych gmin solidarnie przystąpiło do zwozki materiałów budowlanych, a wspólna praca doprowadziła do większej integracji społeczeństwa miejscowości i władzy tych gmin.

W tym czasie, kiedy trwała zbiórka pieniędzy, kiedy solidarnie wykonywano opisane prace nadal jednak nie było zezwolenia na budowę kościoła. Dopiero przeprowadzona 15 czerwca 1842 roku przez prezydenta rejencji opolskiej hrabiego Erdmanna von Pücklera - Limburga wizja lokalna wpłynęła decydująco na wydanie pozwolenia na budowę kościoła w Piekarach. Zezwolenie zostało podpisane 27 czerwca 1842 roku przez władze rejencji opolskiej, a do Piekarów dostarczył je starosta bytomski von Tieschowitz. Tę radosną wieść piekarski proboszcz przekazał od razu swoim parafianom.

W oparciu o: ks. Janusz Wycisło „Kronika dziejów sanktuarium maryjnego i Piekarów na Śląsku do 1945 roku” i ks. Stanisław Drobny „Ks. Aloyzy Jan Ficek”.

Święci od spraw trudnych i beznadziejnych

W jednej ze swoich homilii papież Benedykt XVI mówił, że każdy z nas powinien mieć świętego, z którym pozostawałby w bardzo zażyłej relacji, tak aby odczuwać jego bliskość przez modlitwę i wstawiennictwo. Tym samym papież zapraszał do tego, abyśmy chętniej poznawali życiorysy świętych, by stawali się oni naszymi przewodnikami oraz byśmy mogli ich naśladować. Odpowiadając na to papieskie wezwanie, pragnę przedstawić sylwetki trzech wyjątkowych świętych. Wyjątkowych dlatego, że wszyscy trzej są orędownikami w sprawach trudnych, bardzo trudnych i beznadziejnych. Modląc się o ich wstawiennictwo prosimy, aby wypraszali dla nas przed Bogiem wszystkie łaski potrzebne do pozytywnego rozwiązania takich właśnie spraw. Czasem przeżywamy problemy, wobec których czujemy się bezsilni i wydaje nam się, że nikt i nic nie może nam pomóc. Możemy wtedy zwrócić się do Boga za pośrednictwem tych właśnie świętych. Bóg powierzył im opiekę nad sprawami trudnymi, które nas przerastają i które po ludzku wydają się niemożliwe do rozwiązania. O kim mowa? Jaka jest historia życia tych świętych oraz ich przesłanie? Odpowiedź poniżej!

Święta Rita

Święta Rita jako patronka spraw beznadziejnych jest praktycznie na całym świecie i należy do najbardziej

znanych świętych w Kościele. Przed obrazami, relikwiami i figurami modlą się wierni nawet w najdalszych zakątkach globu. Znaną jest za orędowniczkę spraw trudnych i beznadziejnych, w szczególności tych związanych z życiem rodzinnym. Jest także patronką matek. Rita urodziła się ok. 1380 r. we Włoszech, w rodzinie górali. Była jedynaczką. Jako młoda dziewczyna odczuwała powołanie do życia zakonnego, jednak jej rodzice zdecydowali, że powinna wyjść za mąż. Chociaż razem z mężem doczekali się dwóch synów, ich małżeństwo nie było przykładne i szczęśliwe, bowiem mąż Rity był człowiekiem porywczym i gwałtownym. Po jego śmierci oraz po śmierci dwóch synów Rita zrealizowała swoje pragnienie i wstąpiła do klasztoru augustianek w Cascii. Nie potrafiła czytać, ani pisać, więc przeznaczano ją do bardzo prostych posług, które jednak wypełniała chętnie. Podczas prac często całowała obręczkę,

która dla niej była znakiem więzi z Jezusem. Rita jako zakonnica odprawiała specyficzne nabożeństwo do Męki Pańskiej. Wyprosiła też dla siebie dar stygmatów. Na swojej głowie odczuwała ranę po jednym cierniu z korony Jezusa, który przypominał jej o Męce Zbawiciela. Trwało to 15 lat. Zmarła na gruźlicę 22 maja 1457 r.

Sanktuarium Świętej obejmuje jej rodzinny dom w Rocca Porena oraz klasztor i kościół w Cascii, w którym została pochowana i gdzie do dziś znajduje się jej nienaruszone ciało. Do sanktuarium przybywa każdego roku wielu pielgrzymów, dla których święta Rita jest przewodniczką i nauczycielką. Relikwie świętej Rity możemy znaleźć również w Krakowie, w ołtarzu bocznym w kościele pod wezwaniem świętej Katarzyny Aleksandryjskiej. Tam też 22 dnia każdego miesiąca odbywa się msza i modlitwa do świętej Rity, na którą przyjeżdżają jej czciciele z całej Polski.

Modlitwa do świętej Rity

Święta Rito, orędowniczko w sprawach trudnych i beznadziejnych, uciekam się do Twojej pomocy pod ciężarem próby, która na mnie spada. Wyzwól moje biedne serce z niepokojów, które na nim ciąży i obdarz mnie pokojem. Ty, którą Bóg wybrał na orędowniczkę spraw trudnych, wyproś dla mnie łaskę, o którą usilnie proszę. Jeżeli moje grzechy są przeszkodą, aby spełniły się moje prośby, wyproś łaskę szczerzej skruchy i przebaczenia umożliwiającą dobrą spowiedź. Nie pozwól nigdy, abym kontynuował swe życie w tak wielkim smutku. Miej litość nade mną! O Panie, wejrzyj na nadzieję, jaką pokładam w Tobie! Wysłuchaj Twej błogosławionej Rity. Wysłuchaj Jej raz jeszcze, pokazując nam Twe miłosierdzie. Amen.

Święty Ekspedyt

Ekspedyt był legionistą, dowódcą wojska i chrześcijaninem. Stał się symbolem zwycięstwa i moralności żołnierskiej, a przykładem swojego życia pociągał innych do Boga. Ekspedyt służył w armii za czasów cesarza Dioklecjana. To właśnie za czasów tego cesarza zostało wydanych wiele edyktów prześladowujących chrześcijan. Umieszczane w widocznych miejscach

zakazy sprawiały, że słabsi w wierze żołnierze, w obawie przed śmiercią, porzucali chrześcijaństwo. Święty Ekspedyt wykazał się niezwykłym męstwem i zerwał cesarskie rozporządzenie umieszczone na murze, a następnie zniszczył je na oczach wielu świadków. Ekspedyt został uwięziony i skazany na śmierć. Poddawano go okrutnym torturom. Był bity i chłostany różgami. Stracono go 19 kwietnia 303 roku w tureckiej miejscowości Melitene. Zgodnie z legendą w dniu, w którym Ekspedyt postanowił przyjąć chrzest, diabeł przybrawszy postać wrony namawiał go do wstrzymania się z decyzją do następnego dnia. Ekspedyt zmiażdżył go jednak stopą, mówiąc, że jeszcze dzisiaj chce zostać chrześcijaninem. Święty Ekspedyt przedstawiany jest jako legionista w zbroi. W lewej ręce trzyma palmę męczeństwa, a w prawej krzyż z łacińskim napisem *hodie - dziś*. Stopą depta kruka, który w dziobie ma szarfę z napisem: *cras - jutro*. W ten sposób ikonografia przypomina, aby nie odkładać do jutra tego, co może prowadzić do zbawienia.

Święty Ekspedyt jest patronem żeglarzy, handlowców, i co ważne także młodzię uczącej się, studentów i egzaminatorów. Warto więc wzywać jego pomocy przed egzaminami, modląc się nie tylko za siebie, ale i za wykładowców. Wzywany jest także w ciężkich i trudnych sprawach, np. w procesach, przy poszukiwaniu zgub, w rozlicznych cierpieniach, burzach, zarazach, pożarach i powodziach. Znana też jest jego pomoc w nawracaniu grzeszników.

Święty Juda Tadeusz

Jest to jeden z najbardziej tajemniczych świętych. O jego życiu wiadomo bardzo niewiele, a to co wiadomo też w zasadzie nie jest jednoznaczne i pewne. Wiadomo, że był on uczniem Jezusa, jednym z dwunastu apostołów. Przydomek „Tadeusz”, jak piszą ewangelisti, oznaczał „odważny”, choć jednocześnie nigdzie w Piśmie Świętym nie znajdujemy informacji o tym, dlaczego był on tak nazywany.

Prawdopodobnie jego matką była Maria, żona Kleofasa, co oznacza, że był on nie tylko uczniem, ale i krewnym Jezusa z Nazaretu. Prawdopodobnie miał żonę, dzieci i wnuki. Prawdopodobnie był człowiekiem bardzo dobrze wykształconym. Juda jest autorem jednego z listów Nowego Testamentu. Po wniebowstąpieniu Jezusa głosił Ewangelię w Mezopotamii i w Poncie.

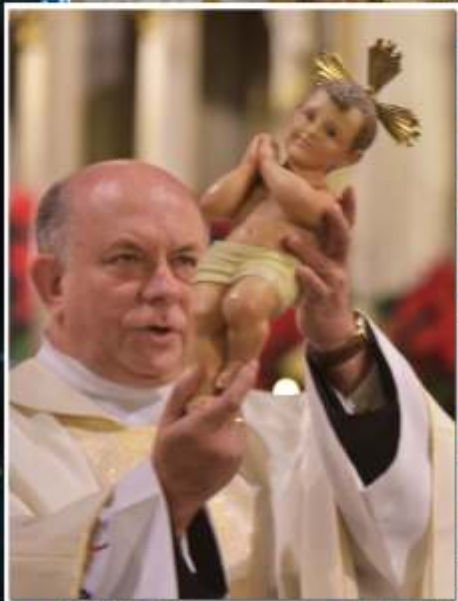
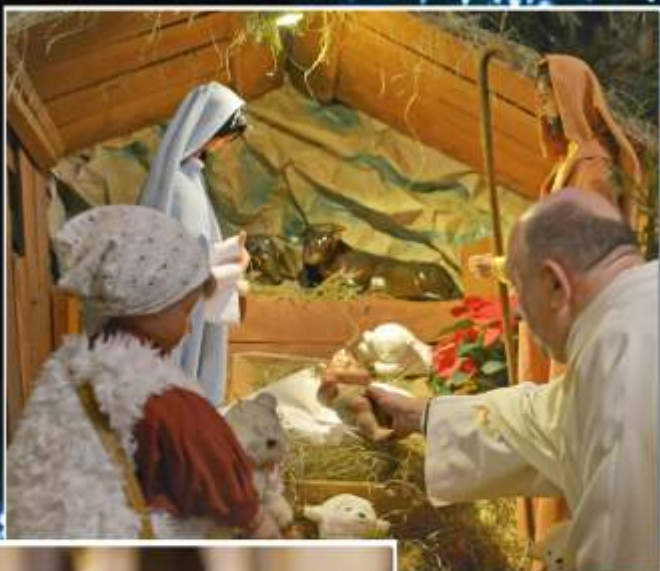

Następnie, razem ze świętym Szymonem Gorliwym udał się do Persji, gdzie zmagali się z czarnoksiężnikami. Tam też Juda Tadeusz, razem ze swym towarzyszem, zginął męczeńską śmiercią. Według różnych tradycji został zabity maczugą lub ścięty toporem. Wspomnienie obu tych świętych przypada na dzień 28-ego października. Teolodzy i współcześni badacze Biblii twierdzą, że początkowo święty Juda podążał za Chrystusem dla osobistego zysku, a nie dlatego, że był zafascynowany nauką, którą głosił. Święty Juda liczył, że znajomość z Jezusem pomoże jemu samemu w karierze. Jest to także ten apostoł, który uratował od zapomnienia płótna grobowe Jezusa. Przekazał je bowiem królowi Abgarowi w Edessie i dzięki temu, że znalazły się one na dworze władcy, nie uległy zniszczeniu. Dziś te płótna znane są jako Całun Turyński.

Święty Ekspedyt, święty Juda Tadeusz i święta Rita. Trzej wyjątkowi patroni. Trzej święci, którzy całym swoim życiem mówią do nas, że zawsze jest szansa na pozytywne rozwiązanie spraw trudnych, które po ludzku wydają się beznadziejne, bo tam gdzie jest Bóg, tam zawsze jest nadzieja!

Modlitwa o uproszenie łask potrzebnych do świętego Judy Tadeusza

Święty Judo Tadeuszu, którego potęgą i mocą umie zawsze trafić do Najświętszych Serc Jezusa i Maryi i sprawić, że sprawy zgoła beznadziejne i nader trudne stają się możliwymi, błagam Cię, wejrzyj na nasze palące potrzeby i przyjdź nam ze skuteczną pomocą w lękach, trwogach, niepokojach, smutkach, bólach i ciężkich nawiedzeniach. Oddalaj od nas wszelkie zagrażające nam niebezpieczeństwa. Przyjdź nam z pomocą, zwłaszcza w sprawie Ci wiadomej. Weź nas samych i wszystko nasze w całkowitą obronę i opiekę. Okaż nam, jak jesteś dobrym dla cierpiących i doświadczonych, a zwracających się do Ciebie o pomoc i orędownictwo u Jezusa i Maryi. Miej wzgląd na sprawy, które Ci polecamy. My zaś w zamian pragniemy na zawsze zostać oddanymi sługami i czcicielami wiernymi. Św. Tadeuszu, rzeczniku spraw najtrudniejszych i beznadziejnych, przyczyn się za nami i nie opuszczaj nas. Amen.

fot. M. Lubecka

“(...) Kto przyjmuje tego, którego Ja poślę, Mnie przyjmuje. A kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał” [J 13, 20]

Święta Bożego Narodzenia, które mieliśmy okazję niedawno przeżywać, możemy określić jako czas bez wątpienia przepełniony wszechobecną radością, miłosierdziem, ale i zadumą. Pan Jezus swym przyjściem na świat, niesie mu nadzieję. Jeżeli tylko Mu na to pozwolimy, zrodzi się on w nas, dzięki czemu my sami mamy okazję narodzić się na nowo - czy to na płaszczyźnie naszej szerokorozumianej duchowości (nie tylko w odniesieniu do aspektów religijnych), czy też na gruncie naszych relacji z drugim człowiekiem.

Boże Narodzenie jest zwieńczeniem okresu Adwentu, którego pierwsza niedziela wyznacza każdorazowo początek nowego roku liturgicznego. W moich osobistych zapatrywaniach na ten właśnie czas, najczęściej pojawia się refleksja, że dzień narodzin Chrystusa jest zawsze wyznacznikiem rozpoczęcia się nowej ery, co zaobserwować mogliśmy i możemy w historii świata, Kościele, w sercach naszych i zmianach zachodzących w naszych bliźnich.

W bożonarodzeniowej nadal atmosferze, dla modlitewnej grupy parafialnej Wieczernik, działającej przy naszej Bazylice, również nastąpiło novum. Przepełnieni nieposkromioną radością, w dniu 27 grudnia ubiegłego roku, podczas Mszy świętej wieczornej, zyskaliśmy swojego patrona - wspominanego tego dnia w Kościele św. Jana Apostoła. Wybór patrona dla naszej grupy modlitewnej nie był sprawą prostą - ciężko jest wybrać jednego spośród tylu wspaniałych świętych. O przestankach i okolicznościach ustanowienia tego konkretnego wyboru, opowiedział w sposób niezwykle porywający, nasz opiekun, ksiądz Rafał Mucha, głosząc homilię podczas wyżej wspomnianej Mszy świętej. Dlaczego więc święty Jan Apostoł? Na to pytanie nie sposób odpowiedzieć, nie nakreślając najpierw jego sylwetki.

Święty Jan Apostoł jest autorem jednej z czterech Ewangelii, stanowiących fundament Nowego Testamentu, a także Apokalipsy. Gdy zdecydował się on zostać uczniem Pana Jezusa, miał nieco ponad 20 lat. Pochodził z dość zamożnej rodziny, na co dzień trudnił się rybołówstwem. Zdecydował się jednak pozostawić wszystko i pójść za Chrystusem. Mimo, iż czasami (być może ze względu na młody wiek) przemawiały przez niego negatywne cechy, takie jak zapalczywość, czy pycha, to dobroć jego serca, przywiązanie oraz zaufanie, jakim darzył swego Mistrza, były o stokroć bardziej w nim uwydatnione, co nie uległo oczywiście uwadze Pana Jezusa. Dzięki tym cechom stał się uczniem szczególnie przez Niego umiłowanym, co objawia się wielokrotnie na kartach Nowego Testamentu. Święty Jan

był uczestnikiem kluczowych wydarzeń ewangelicznych. To właśnie m.in. jego Chrystus zabrakł ze sobą na Górę Tabor, czyniąc go świadkiem swego przemienienia i słuchaczem słów Boga Ojca. Dlaczego tak uczynił? Wyróżnił w pewien sposób garstkę swych uczniów, by to zobaczyli, mając świadomość, iż umocni ich to w wierze w Jego słowa, a zarazem będzie rozpoczęciem ich przygotowań do przeżycia Jego własnej Męki. Nie ulega wątpliwości, że Jezus zabrakł z sobą na tę górę apostołów najbardziej zaufanych - przykazał im On, by nie opowiadali o tym innym. Apostołowie mogli przekonać się „naocznie” o tym, iż ich Mistrz jest potężny za sprawą swej relacji z Bogiem Ojcem. Bez wątpienia w pewnym stopniu przemieniło to także ich - po zobaczeniu takiego oblicza Pana Jezusa nic nie było już takie samo. To, że Jan znalazł się w gronie uczniów, którym było dane to zobaczyć, świadczy o tym, jak był przez Chrystusa wyróżniony. Ucztę paschalną, będącą ostatnią wieczerzą Pana Jezusa, nakazał przygotować właśnie Janowi i Piotrowi. Chrystus ustanowił podczas niej sakrament Eucharystii oraz kapłaństwa. Jedynie Jan podczas tej wieczerzy oparł głowę na piersiach Pana Jezusa... czy symbolizować to miało Jego uwielbienie, czy okazanie trwogi nad Jego słowami o zdrajcy, obecnym wśród nich?

Kolejną sytuacją jest modlitwa Pana Jezusa w Ogrodzie Oliwnym - znów zabiera z sobą tych samych trzech apostołów, co na Górę Tabor - Piotra, Jakuba i brata jego Jana. Prosi ich by czuwali, kiedy On będzie się modlił. Podczas swej rozmowy z Ojcem, Chrystus przeżywa prawdziwe emocjonalne męki, cierpi jego ludzkie serce. Wie, co niebawem nastąpi: Jego śmierć w katuszach. Jezus, kierując słowa prośby do Ojca, chce podkreślić ciężar zdarzeń, z którymi będzie musiał się zmierzyć. Uczniowie zasypiają jednak w najlepsze, a ponadto, mimo napominań Pana Jezusa, odpoczywają dalej, zupełnie jakby nie zdawali sobie sprawy z tego, co się wkrótce stanie.

Gdy Jezus wisi na Krzyżu, Jan, jako jedyny spośród Jego uczniów, stał pod nim, wraz z grupą kilku kobiet.

Była tam także Maryja. Jezus przemówił do nich, powierzając Janowi opiekę nad swą ukochaną Matką. Po śmierci Pana Jezusa, na wieść Marii Magdaleny o Jego pustym grobie, pobiegł co sił wraz z Piotrem w miejsce, gdzie zostało złożone Jego ciało. Jan dotarł do groty pierwszy, lecz obawa przed wejściem do środka, była w nim silniejsza. Odważył się on wejść do niej dopiero za Piotrem. Po zobaczeniu, iż grota naprawdę jest pusta, Jan faktycznie uwierzył w Zmartwychwstanie Chrystusa i pojął, o co tak naprawdę Mistrzowi chodziło, jak sam napisał: „ujrzał i uwierzył”.

Dla Chrystusa był on uczniem szczególnie umiłowanym. Kim jest on dla nas wiernych? W kwestii wiary, uważam, że stanowić on może dla nas wzór. Wiara każdego z nas, a tym samym jej postrzeganie, jest sprawą indywidualną, jednak myślę, że możemy brać z Jana przykład. Mimo, że Jan nie był idealny pod względem charakteru, nie zawsze wszystko rozumiał, czasem nie zachowywał się, jak powinien - ostatecznie pozostał wierny nauce Chrystusa i bez wątpienia kochał Go. Pomimo jego ludzkich ułomności, Pan Jezus miłował go szczególnie. Mam

wrażenie, że dużą rolę w tym umiłowaniu grała tutaj autentyczność Jana. My wierni, z uwagi na nasze ludzkie przywary, także czasem bładzimy. Myślę jednak, iż mimo to, jeśli żałujemy, a prawdziwie miłujemy Pana Jezusa, on szczególnie miłuje nas, tak jak swojego ucznia Jana.

W kontekście patronatu nad grupą Wieczernik, nie może umknąć uwadze fakt, iż przy tych wyżej opisanych wydarzeniach, Jan w przeważającej większości znajduje się w towarzystwie świętego Piotra, którego Pan Jezus wskazał jako „Opokę”, fundament Kościoła. To ich właśnie przygotowuje mentalnie do swej Męki, wyznacza jako odpowiedzialnych za przygotowanie najbardziej znaczącej w naszej wierze Wieczery. Największą jednak symbolikę ma dla mnie właśnie scena biegu tych dwojga do pustego grobu Pana Jezusa. Święty Piotr - mężczyzna dużo starszy od Jana, jego fizyczna forma, ze względu na wiek, jest dużo gorsza od tej, którą posiada Jan, mentalnie jednak jest on bardziej stabilny, wyważony i ugruntowany. Święty Jan jest jego przeciwieństwem. Jedynym wspólnym mianownikiem, dla obu tych postaci, jest wiara i umiłowane Chrystusa. Niech w naszej analizie Piotr symbolizuje instytucję Kościoła, natomiast Jan wiernych świeckich. Biegniemy jedną ścieżką, by przekonać się samemu o Zmartwychwstaniu Pana (jest to przecież celem żywota każdego z nas). Piotr mimo, że biegnie wolniej, w rzeczywistości pierwszy wchodzi do Grobu Bożego, ponieważ mimo, iż Jan był u celu wcześniej, nie miał on odwagi wejść tam bez Piotra. Rozpatrując tę sytuację dwutorowo - my wierni, bez wsparcia ojców Kościoła, nie jesteśmy w stanie skutecznie dotrzeć do Królestwa Bożego, zaznać tej radości. To oni swą posługą przecierają nam do niego drogę, przede wszystkim głosząc Słowo Boże i udzielając nam sakramentów świętych. Nie możemy jednak zapominać o tym, że oni także potrzebują wsparcia, modlitewnego przede wszystkim. Tak ważna jest modlitwa za kapłanów, a także o nowe powołania kapłańskie - gdyby ich zabrakło, cóż byśmy czynili? My, jako członkowie Wieczernika Modlitwy za Kapłanów św. Jana Apostoła, chcemy swą modlitwą wspierać kapłanów, wiernie i z miłością podążać za Chrystusem, tak jak nasz patron. Złożyło się, że od kilku lat przewodniczy nam, jak już wcześniej wspomniałam, ksiądz Rafał Mucha, mężczyzna jeszcze młody i bardzo wielkiej wiary - więc pełen podobieństw do świętego Jana Apostoła. Oficjalną zgodę na to, by patronował nam właśnie ten święty, wyraził podczas niedawnej rozmowy z naszym opiekunem, ksiądz proboszcz Krzysztof Fulek, za co serdecznie dziękujemy. A rozmowa ta odbyła się w miejscu nieprzypadkowym - w Bazylice św. Jana na Lateranie...

WIDOWISKO HISTORYCZNE: KSIĄDZ FICEK ŚLĄSKI

Ksiądz Jan Alojzy Ficek 170 lat temu ukończył budowę kościoła pw. Najświętszej Maryi Panny i św. Bartłomieja. W tym roku parafia we współpracy ze Stowarzyszeniem Wrazidlok zorganizowała cykl wydarzeń, które mają przypomnieć dzieło tego legendarnego księdza. Patronat nad obchodami rocznicy objęła Prezydent Piekar Śląskich Sława Umińska - Duraj.

Ksiądz Jan Alojzy Ficek to administrator, a później proboszcz piekarskiego kościoła Najświętszej Maryi Panny i św. Bartłomieja w latach 1820 - 1862. Budowniczy kościoła, inicjator ruchów trzeźwościowych na Śląsku, gorliwy kapłan, animator ruchu wydawniczego i czytelniczego. Sylwetkę tego księdza

przypomniani. Jego posługa to szereg wspaniałych osiągnięć. Ksiądz Ficek korzystając z pomocy tysięcy Ślązaków zbudował Bazylikę, krzewił trzeźwość, wydawał polskie książki i gazety, zaś cała jego aktywność to wspaniały przykład katolicyzmu społecznego, nurtu, w którym zaciera się granica pomiędzy duchownymi i świeckimi, a gdzie najważniejsze jest wspólne działanie w interesie wspólnym. Koniecznie należy potwierdzać, że działalność tego legendarnego farorza wyrastała z żarliwej pobożności maryjnej."

Prezydent Piekar Śląskich Sława Umińska - Duraj podsumowuje dokonania księdza kanonika Ficka:

„Piekary w połowie XIX w. były niewielkim, rolniczym miasteczkiem nękanym zarazami i problemami społecznymi. Pojawienie się księdza Ficka, to nie tylko przebudzenie religijne, ale także impuls rozwojowy dla gminy. Budowa olbrzymiego kościoła oznaczała pojawienie się w Piekarach wielu fachowców. Działalność księdza Ficka to również upowszechnienie umiejętności czytania i pisanie, a co najważniejsze, budowa naszej piekarskiej społeczności w oparciu o dobro wspólne. Wartości te wciąż wiele znaczą.”

Plan obchodów 170-lecia poświęcenia piekarskiego kościoła NMP i św. Bartłomieja:

- **3. lutego (Niedziela), godz. 17.00**, Bazylika - widowisko historyczne pt.: „Ks. Ficek śląski”;
- **luty-sierpień** - widowisko historyczne „Ks. Ficek śląski” peregrynuje po śląskich świątyniach i zaprasza na kulminację obchodów w sierpniu;
- **24. sierpnia (Sobota), godz. 21.00** - Spektakl światła i dźwięku na Wzgórzu Kalwaryjskim - mecenasem tego wydarzenia jest Urząd Miasta Piekary Śląskie.

Autor okładki: Robert Kwiatek

przypomnimy w następnym numerze „Z Piekarskich Wież”.

Grupa pasjonatów ze Stowarzyszenia Wrazidlok przygotowała przedstawienie historyczne pt.: „Ksiądz Ficek śląski”. Autorami tekstu są Iwona Holeczek i Łukasz Zimnoch. Za oprawę muzyczną odpowiada Aleksandra Batog. W przedstawieniu wystąpią: Czesława Kolano, Wacława Jagielska, Czesław Garczarczyk, Halina Czapla, Klarysa Zimnoch, Łukasz Zimnoch.

Widowisko „Ksiądz Ficek śląski” to przypomnienie największych dokonań tego pamiętnego proboszcza kościoła NMP w Piekarach Śląskich. W trakcie widowiska będzie można usłyszeć utwory: „Cztery melodie śląskie” Witolda Lutosławskiego; „Aria na strunie G” Jana Sebastiana Bacha; „Kanon” Johanna Pachelbela; „Adagio z I kwartetu smyczkowego” Stanisława Moniuszko.

Proboszcz kościoła NMP i św. Bartłomieja w Piekarach Śląskich Krzysztof Fulek o obchodach rocznicy:

„Cieszę się, że ksiądz Jan Alojzy Ficek zostanie

Rozmaitości parafialne

2 XII 2018

Wraz z 1. niedzielą Adwentu rozpoczął się nowy rok liturgiczny. Dwuletni program duszpasterski, wprowadzony w życie dla Kościoła katolickiego w Polsce na lata 2017 - 2019, ukierunkowano na realizację hasła: „Duch, który umacnia miłość”. Wydarzeniom pierwszego roku, już minionego (2017-2018), towarzyszyło motto: „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”. Rozpoczynający się „dzisiaj” drugi rok (2018-2019) przebiegać będzie pod hasłem: „W mocy Bożego Ducha”. W nawiązaniu do problematyki, podjętej do realizacji przez wyodrębnione dwa lata, Komisja Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski, której przewodniczącym jest abp Wiktor Skworec, podkreśliła: „Otrzymałe duchowe dary umożliwiają rozpoznanie zadań oraz obszarów zaangażowania, wśród których na pierwsze miejsce wybija się Kościół jako wspólnota `napełniona Duchem Świętym` (por. Dz 2,1-4). Konstytucja dogmatyczna o Kościele zachęca nas do podjęcia tematu uczestnictwa bierzmowanych w życiu Trójcy Świętej, do głębszej refleksji nad wspólnotowym wymiarem ludzkiego życia, jak również do wypracowania duszpasterskich pomocy koniecznych w procesie odnajdywania własnego miejsca w Kościele. Czymś bardzo zasadniczym staje się również realizacja powołania „ucznia-misjonarza”, czyli przyjęcie Chrystusowego wezwania do chrześcijańskiego świadectwa. Treści drugiego roku realizacji Programu Duszpasterskiego mają więc doprowadzić wiernych do poznania Kościoła w zupełnie nowym - być może nieznanym jeszcze - świetle”.

Podczas każdej Mszy św. homilię głosił ks. Jacek Kocur, proboszcz par. św. Michała Archanioła we Lwowie - Sichowie, w archidiecezji lwowskiej na Ukrainie. Popołudniowa modlitwa stała się okazją, by poświęcić wieńce i świece adwentowe. Zachęcono do podjęcia abstynencji oraz do włączenia się w Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom. W realizację 25. edycji akcji Caritas wpisane zostało hasło: „Świeca, która tworzy polską wigilię”.

Poprzedniego dnia, 1 grudnia, przypadała pierwsza sobota miesiąca, nacechowana szczególną modlitwą z tzw. intencją wynagradzającą Niepokalanemu Sercu Maryi. Będąc odpowiedzią na wezwanie Matki Bożej stanowi element fatimskiej drogi ocalenia. O godz. 17.00 rozpoczął się różaniec wynagradzający, prowadzony przed Najświętszym Sakramentem przez ks. prob. Krzysztofa Fulka, połączony z rozmyślaniami nad poszczególnymi tajemnicami. Nieco wcześniej, o godz. 15.00, w auli sanktuaryjnej rozpoczął się Piekarski Festiwal: „Na Pielgrzymich Szlakach”. Gościem przedsięwzięcia, organizowanego przez Górnośląski Klub Przyjaciół Camino, był m.in. Janek Mela, znany podróżnik, towarzysz wypraw Marka Kamińskiego, najmłodszy w historii zdobywca obu biegunów. Swoimi przeżyciami dzielili się też: Ania Fijałkowska - pielgrzymowała samotnie do Rzymu; Tomasz Jędrzejczak - do Santiago de Compostela wyruszył z progu własnego domu; rodzina Królczaków - zaprezentowała pielgrzymowanie po polskiej Drodze św. Jakuba; członkowie grupy Niniwa Team - rowerowi pielgrzymi Via Regia.

3 XII 2018

W poniedziałek 1. tygodnia Adwentu „zainaugurowano” Msze św. ku czci Bożej Rodzicielki - Roraty, które w bazylice piekarskiej sprawowano o godz. 6.30, a w piątki dwukrotnie: o godz. 16.30 oraz o godz. 19.00. Wzorem lat ubiegłych, w nawie bocznej wyeksponowano duże serce. Dary, złożone w nim, losowano jako upominki - nagrody. Mottem tegorocznych rorat uczyniono słowa: „Z Duchem Twoim”. Uczestnikom spotkań adwentowych przybliżono trzecią Osobę Trójcy Przenajświętszej. Przykłady postaci biblijnych sprzyjały poznawaniu Ducha Świętego. Poprzez historie ludzi współczesnych przybliżone zostały Jego owoce.

Następnego dnia, 4 grudnia, o godz. 10.00 w bazylice piekarskiej rozpoczęła się Msza św., sprawowana w intencji górników i ich rodzin oraz osób, związanych z górnictwem. Eucharystii przewodniczył ks. prob. Krzysztof Fulek, prowadząc przed nią modlitwę w cechowni KWK Piekary oraz przy kaplicy św. Barbary.

5 XII 2018

Do grona pielgrzymów dołączyła 35-osobowa grupa młodzieżowa z diecezji gliwickiej, reprezentująca Zespół Szkół Mistrzostwa Sportowego w Bytomiu.

Papież Franciszek, podczas pierwszej adwentowej audiencji generalnej, rozpoczął nowy cykl katechez poświęconych Modlitwie Pańskiej: „Ojcze nasz”. Podkreślił m.in.: „Nawet jeśli modlimy się od wielu lat zawsze musimy się uczyć! Modlitwa człowieka, ta tęsknota, która rodzi się tak naturalnie z jego duszy, jest prawdopodobnie jedną z najbardziej nieprzeniknionych tajemnic wszechświata”. Zaznaczając, że Pan Jezus modlił się tak, jak modli się każdy człowiek na świecie, podkreślił znaczenie pokory.

Dwa dni później, 7 grudnia, podjęte w pierwszy piątek miesiąca czuwanie, animowała „częstka” dekanatu Piekary Śląskie - par. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Brzezinach Śląskich. Kulminacyjnym punktem stała się Msza św., której celebrowanie rozpoczęło o godz. 21.00. Uczestnikom modlitwy towarzyszyli duszpasterze: proboszcz - ks. Henryk Foik oraz wikariusz - ks. Marek Duda.

9 XII 2018

Zarówno w Polsce, jak i w placówkach polonijnych, 2. niedziela Adwentu obchodzona jest jako Dzień Modlitwy i Pomocy Materialnej Kościołowi na Wschodzie. Jego celem jest wsparcie Kościoła katolickiego w krajach Europy Wschodniej, Rosji i Azji Środkowej. W tegorocznej inicjatywie Komisji Episkopatu Polski, podjętej w 19. edycji, podkreślono: „Cieszymy się, że postługa Zespołu Pomocy Kościołowi na Wschodzie to nie tylko ten jeden dzień w roku, ale w tym dniu są zbierane środki, aby potem przez cały rok gospodarować nimi pomagając Kościołowi, który jest za wschodnią granicą. Jest to realna pomoc, bardzo konkretna, jest to wyraz solidarności Kościoła w Polsce z Kościołem katolickim za granicą wschodnią. Tam są w dużej mierze nasi rodacy, którzy pozostali po drugiej stronie granicy wschodniej w tym Kościele odradzającym się wciąż i przeżywającym wiele trudności”.

Przebiegowi dnia towarzyszyła zbiórka do puszek. Gospodyni Śląska pokłonił się kapłan, posługujący na Elbie, włoskiej wyspie w Toskanii.

8 XII 2018

W tym dniu przypadała uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, wskazująca „sposób, w jaki Bóg działa już od początku naszej historii”. Dzieci Maryi przeżywały swoje patronalne święto. Decyzję oddania się Najświętszej Maryi Pannie ponowiły podczas Mszy św. o godz. 10.30, której przewodniczył ks. Rafał Mucha.

O godz. 12.00 rozpoczęło się nabożeństwo, trwające do godz. 13.00, zwane Godziną Łaski. Modlitwie, prowadzonej przed Najświętszym Sakramentem, opartej o różańcowe tajemnice radosne, przewodził ks. prob. Krzysztof Fulek. We wstępie ks. Proboszcz zaakcentował, że dzień ten łączy się z objawieniem Maryi - to 8 grudnia 1947 roku w Montichiari we Włoszech Maryja powiedziała: „Życzę sobie, aby każdego roku w dniu 8 grudnia w południe obchodzono Godzinę Łaski dla całego świata. Dzięki modlitwie w tej godzinie ześle wiele łask dla duszy i ciała. Będą masowe nawrócenia. Dusze zatwardziały i zimne jak marmur poruszone będą łaską Bożą i znów staną się wierne i miłujące Boga. Jest moim życzeniem, aby ta Godzina była rozpowszechniona. Wkrótce ludzie poznają wielkość tej Godziny Łaski. Jeśli ktoś nie może w tym czasie przyjść do kościoła, niech modli się w domu”. Objawienia rozpoczęły się 24 XI 1946 roku w szpitalu w Montichiari. Pielęgniarka Pierina Gilli ujrziała kobiecą postać, w której piersi tkwiły trzy miecze, a szatę przyszywały trzy róże: biała, czerwona i złota. Maryja prosiła o modlitwę, pokutę i pokorę. Przy kolejnych objawieniach, trwających do 1976 roku, nakazywała szczególną modlitwę za osoby duchowne. Kult Matki Bożej Róży Duchownej uzyskał aprobatę Kościoła 15 sierpnia 2000 roku.

Do grona pielgrzymów dołączyła 25-osobowa grupa z diecezji bielsko-żywieckiej, reprezentująca Towarzystwo Miłośników Ziemi Żywieckiej, funkcjonujące od 1934 roku. U Matki Bożej Piekarskiej zagościła ok. 30-osobowa grupa, uczestnicząca w biwaku Kursu Przewodnikowskiego, przebiegającego pod nazwą: „Wędrujemy na szczyt”. W jego zorganizowanie wpisały się: Hufiec ZHP Piekary Śląskie im. Hatki, Hadasia i Tomy oraz Hufiec ZHP Lubliniec im. 74 Górnośląskiego Pułku Piechoty.

W Księdze Celebransów „ślad” pozostawiła Prowincja św. Józefa Oblubieńca NMP Zakonu Braci Mniejszych w Krakowie: br. Dariusz Lachowicz OFMCap - proboszcz par. Zwiastowania Pańskiego w Stalowej Woli (diecezja sandomierska); br. Tomasz Protasiewicz OFMCap - wikariusz prowincjalny, Dom Zakonny w Krakowie-Olszanicy (archidiecezja krakowska); br. Zbigniew Kołodziejczyk OFMCap - asystent Regionu Katowice FZŚ (archidiecezja katowicka). W pobyt, oprócz ks. Janusza Malczyka, proboszcza par. św. Urbana papieża i męczennika w Mikołowie - Kamionce, wpisał się ks. Grzegorz Pasternak, wikariusz par. św. Marii Magdaleny w Cieszynie, w diecezji bielsko-żywieckiej.

22 XII 2018

Mszy św., dla której początek wyznaczyła godz. 8.00, przewodniczył ks. prob. Krzysztof Fulek. Szczególną modlitwą otoczony został ks. Wiktor Zajusz, obchodzący w tym dniu rocznicę urodzin.

Dzień wcześniej, 21 grudnia, w 72. roku życia, 52. roku kapłaństwa i 31. roku biskupstwa zmarł biskup pomocniczy Gerard Bernacki. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 29 grudnia w katowickiej katedrze.

15 XII 2018

„Światło w familołu” wpisało się w gościnę u Matki Bożej Piekarskiej, przeżywając „tu” dzień skupienia, sprzyjający modlitwie w intencji: chorych na duszy i ciele, uwikłanych w nałogi, ubogich, bezdomnych, całych rodzin. W jego przeżywanie wpisano słowa: Zobacz z bliska - „Oto Matka twoja”. Uczestnikom asystował ks. Tomasz Koryciarz, rezydent par. Ścięcia św. Jana Chrzciciela w Rudzie Śląskiej Goduli. Kapłan, pochodzący z Piekar Śląskich, z par. św. Rodziny, jest jednym z koordynatorów programu, którego fundament metody oddziaływania wobec osób, objętych troską duszpasterską, wypracowany został w Stowarzyszeniu św. Filipa Nereusza. Całość przedsięwzięcia animuje ks. Piotr Wenzel, proboszcz par. św. Andrzeja Boboli w Rudzie Śląskiej Wirku. Pierwszym punktem pobytu stała się Msza św., której celebrowanie o godz. 10.00 rozpoczął ks. Tomasz Nowak, przewodnicząc jej. Kolejnymi elementami uczyniono: konferencję, modlitwę różańcową, spotkanie przy stole, Koronkę do Miłosierdzia Bożego.

Dwa dni wcześniej, 13 grudnia, o godz. 18.45 ks. prob. Krzysztof Fulek rozpoczął rozważanie, stanowiące wstęp do modlitwy różańcowej, obejmującej „dzisiaj” tajemnice światła. Nadrzędną intencję wyznaczyła prośba o uzdrowienie duszy i ciała. Nabożeństwo zakończono błogostawieństwem lourdskim Najświętszym Sakramentem.

Następnego dnia, 16 grudnia, w przeżywanie 3. niedzieli Adwentu, niosącej wezwanie do radości, płynącej z przeżywania obecności Boga, wpisały się słowa św. Pawła Apostoła: „Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się!” (Flp, 4,4). W homilii, akcentując je, ks. Paweł Pukowiec przywołał jedno z najbardziej znanych dzieł św. Tomasza z Akwinu - Sumę teologiczną. Tytuł zagadnienia 38 tomu X (Uczucia) brzmi: O lekarstwach na smutek i ból. Wikariusz podkreślił aktualność sposobów, opracowanych w XIII wieku, prezentując je: 1) sprawić sobie przyjemność (byłe godziwą); 2) wypłakać się; 3) porozmawiać z przyjacielem; 4) kontemplować prawdę; 5) kąpiel i sen.

U Matki Bożej Piekarskiej stawiała się kilku-osobowa cząstka z Austrii, pracująca na co dzień w Wiedniu, miejscem pochodzenia związana z Polską i ze Słowacją.

17 XII 2018

Do bazyliki piekarskiej „przywędrowało” Betlejemskie Światło Pokoju. Tegoroczne spotkanie, zorganizowane w ramach 28. edycji, przebiegało pod hasłem: „Światło, które łączy”. Wokół Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej zgromadziła się społeczność Śląskiej Chorągwi ZHP wraz z Komendantem - hm. Anną Peterko i hm. Andrzejem Lichotą. Obecność zaznaczyli przedstawiciele władz miejskich. Przekazanie płomienia światła, pokonującego co roku drogę do Polski z Groty Narodzenia Jezusa Chrystusa, odbyło się wraz z rozpoczęciem Mszy św. wieczornej, której przewodniczył ks. phm. Piotr Larysz - Duszpasterz Harcerzy Archidiecezji Katowickiej. Ta Eucharystia stanowiła okazję, by poświęcić czternastoramienną Gwiazdę Betlejemską - dar Polonii, mieszkającej w Arizonie, w USA, dla Piekarskiego Betlejem, ubogatego m.in. repliką Groty Narodzenia. Po Mszy św., na placu mariackim zawiązano harcerski krąg, zapalając światełka na choince miejskiej.

Papież Franciszek, objęty szczególną modlitwą, obchodził w tym dniu 82. rocznicę urodzin.

25 XII 2018

Msza św., sprawowana o północy, to element składający się na uroczystość Narodzenia Pańskiego. Pasterce przewodniczył bp Adam Wodarczyk, biskup pomocniczy archidiecezji katowickiej. Oprócz wszystkich kapłanów (9), związanych posługą z par. Imienia NMP i św. Bartłomieja Apostoła, w jej celebrowanie włączyli się księża (3), pochodzący stąd: ks. Józef Kozyra, ks. Grzegorz Strzelczyk, ks. Jakub Tomaszewski. Poprzedziło ją modlitewne czuwanie wigilijne, współtworzone przez młodzieżowy chór kameralny „Legato”. Podczas Mszy św. siostry boromeuszy odnowiły śluby zakonne. Modlitwą objęto m.in. budowniczych „żywej i ruchomej szopki”, po raz piąty powstałej na Rajskim Placu. Jej otwarcie, jak w latach poprzednich, odbyło się tuż po Pasterce - „Piekarskie Betlejem” stało się miejscem pierwszego wspólnego kolędowania.

Podczas każdej Mszy św., sprawowanej w dzień, homilię głosił ks. Piotr Kontny, rezydent, studiujący komunikację społeczną na Papieskim Uniwersytecie Świętego Krzyża w Rzymie. Nieszporom przewodniczył ks. Grzegorz Śmieciński - sekretarz arcybiskupa.

31 XII 2018

O godz. 10.45 w bazylice piekarskiej rozpoczął się VIII Dziecięcy Festiwal Kolęd i Pastoralek: „Śpiewajmy i grajmy Mu”. Rolę konferansjera, po raz piąty „po” inicjatorze, ks. Grzegorz Śmieciński, pełnił ks. Rafał Mucha. Oprócz wikariusza nad prawidłowością popisów czuwali: Jan Hampel - katecheta i organista oraz Mateusz Mezglewski - zakrystian, czyli „śpiewający kościelny”. Występy podzielono na dwie kategorie główne: wykonanie instrumentalne i wykonanie wokalne. W kategorii instrumentalnej miejsce III zajął Dawid Czech (Przybieżeli do Betlejem; skrzypce). Miejsce II zdobyła Magdalena Fuchs (Z narodzenia Pana; skrzypce). Miejsce I uzyskał 2-osobowy zespół siostrzany - Angelika Wojacek i Martyna Wojacek, łącząc instrument z głosem (Oj maluśki, maluśki; keyboard i skrzypce). Jury przyznało wyróżnienie, które otrzymała Julia Dyrbuś (Lulajże, Jezuniu; keyboard). W kategorii wokalne, wśród starszych wykonawców, miejsce III otrzymały - ex aequo - Magdalena Fuchs i Monika Kasprzyńska. Miejsce II zdobyła Zofia Ficek. Miejsce I uzyskała Patrycja Zielińska. Przyznano trzy wyróżnienia, które otrzymali: Dawid Czech, Teresa Ficek, Emilia Michalska. Wśród młodszych wykonawców miejsce III zajęła Julia Dyrbuś. Miejsce II zdobyła Klaudia Papaja. Miejsce I zajęła Judyta Kobos. Końcowy element wyznaczyła plenerowa kawiarenka, towarzysząca „żywej i ruchomej szopce”.

Do grona pielgrzymów dołączyła archidiecezja częstochowska (Myszków) i diecezja bielsko-żywiecka (Skoczów).

26 XII 2018

Podczas każdej Eucharystii, celebrowanej w drugim dniu oktawy Narodzenia Pańskiego, przeżywanym jako święto św. Szczepana, diakona i pierwszego męczennika, odczytano list dziekana Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Mszy św., której sprawowanie o godz. 10.30 rozpoczął ks. Piotr Kontny, towarzyszył Chór im. św. Cecylii, funkcjonujący w par. Imienia NMP i św. Bartłomieja Apostoła w Piekarach Śląskich. Nieszpory prowadził wikariusz, ks. Paweł Pukowiec.

W tym dniu od godz. 17.00 w „Piekarskim Betlejem” kolędowano wspólnie z Orkiestrą Rozrywkową: „Power of Winds”. Rolę dyrygenta pełni w niej Klaudiusz Jania.

28 XII 2018

W święto Świętych Młodzianków na Mszę św., której sprawowanie rozpoczęło o godz. 10.00 zaproszono rodziców z dziećmi. Ich udziałem stało się indywidualne Boże błogosławieństwo.

Radując się czwartym dniem oktawy Narodzenia Pańskiego i nawiedzając „Piekarskie Betlejem”, do grona pielgrzymów dołączyła 90-osobowa grupa z diecezji sosnowieckiej, reprezentując par. Podwyższenia Krzyża Świętego w Sławkowie. Męska jej część co roku przybywa na majową pielgrzymkę mężczyzn i młodzieńców, wyruszając pieszo sprzed kościoła Wniebowzięcia NMP w Wojkowicach-Żychcicach.

Dzień wcześniej, 27 grudnia, Mszy św., której celebrowanie rozpoczęło o godz. 18.00, przewodniczył ks. Rafał Mucha, opiekun „Wieczernika”. Wspólnocie nadany został patronat św. Jana Ewangelisty. Do Księgi Celebransów wpisał się ks. Franciszek Janyga SDB, studiujący w Rzymie.

30 XII 2018

Niedziela po Narodzeniu Pańskim obchodzona jest jako święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa. Podczas każdej Mszy św. homilię głosił „nasz” ks. Jakub Tomaszewski. W październiku 2018 roku stał się mieszkańcem Wiecznego Miasta, rozpoczynając studia w strukturach dwóch uczelni Rzymu, którymi są: Papieski Uniwersytet Laterański i Papieska Akademia Kościelna. Wskazując na nieodzowną pomoc dla budowania świętości życia w rodzinie zaakcentował spotkanie się z Bogiem na modlitwie.

Nieszporom, dla których początek wyznaczyła godz. 15.00, przewodniczył abp Wiktor Skworec. W homilii, podkreślając wartość rodziny, stwierdził m.in., że posiada ona nienaruszalną prawą, a społeczeństwo i państwo istnieją dla rodziny i dzięki niej. Hierarcha zauważył, że rodzina jest „wspólnotą, wzorem i matrycą, zawierającą w sobie załączki wszystkich relacji, określających kształt naszego życia”. Metropolie katowickiemu towarzyszyli kapłani: ks. Krzysztof Biela - kapelan arcybiskupa i ks. Grzegorz Śmieciński - sekretarz arcybiskupa. Po nabożeństwie rozpoczęło się rodzinne kolędowanie, prowadzone w „Piekarskim Betlejem” - najmłodsi, wraz z czuwającym nad nimi Aniołem, zaprosili Arcybiskupa na scenę.

Po Mszy św. wieczornej w świątyni piekarskiej rozpoczęło się śląskie kolędowanie z TVS. Rolę konferansjera podczas koncertu pełnił Mirosław Riedel. Najpiękniejsze kolędy wykonali: Kola i Julia, Jacek Siłski, Metrum - Reni & Marco, Sonitus, De Silvers, Claudia i Kasia Chwołka. Transmisję telewizyjną z wydarzenia wpisano w program TVS 5 stycznia 2019 roku, wyznaczając godz. 20.00 na początek przekazu.

Statystyka sanktuaryjna

	<u>2018</u>	<u>2017</u>
1. Dzieci ochrzczone , w tym:	86	84
chłopców:	40	48
dziewcząt:	46	36
2. Do I Komunii Św. przystąpiło:	83	84
w tym do Wczesnej Komunii św.:	16	21
3. Sakrament bierzmowania przyjął:	56	55
4. Sakrament małżeństwa przyjął:	78 (w tym: 45 lic.)	78 (w tym: 45 lic.)
5. Sakramentu chorych udzielono:	46 (w tym: 35 w ZOL)	90 (w tym: 35 w ZOL)
6. Pogrzebów Parafian , w tym:	103 (+ 75 przekazy)	102 (+ 90 przekazy)
mężczyzn	50	56
kobiet	53	46
7. Mszy św. odprawiono:	3.840	3.690
8. Komunii św. rozdzielono:	około 295.000	około 285.000
9. Pielgrzymka majowa mężczyzn: około 80 tys. pielgrzymów, 10 biskupów, 194 kapłanów, rozdzielono 25 tys. Komunii Św. 2017: około 70 tys. pielgrzymów, 14 biskupów, 129 kapłanów, rozdzielono około 20 tys. Komunii Św.		
10. Pielgrzymka sierpniowa kobiet: około 50 tys. pielgrzymów, 12 biskupów, 114 kapłanów, rozdzielono 23 tys. Komunii Św. 2017: około 50 tys. pielgrzymów, 8 biskupów, 75 kapłanów, rozdzielono około 23 tys. Komunii Św.		
11. Ogólna liczba pielgrzymek:	371	469
w których uczestniczyło		
biskupów i księży:	672 (21 + 651)	707 (25 + 682)
pielgrzymów:	około 162 tys.	około 150 tys.
w tym: pielgrzymki z zagranicy (18 – 9): z Litwy, Niemiec, Austrii, Czech, Anglii, USA, Kamerunu, Włoch, Chorwacji, Francji i Lotwy.		

Statystyka parafialna

POGRZEBY

1. Raczkowiak Stefan l.72
2. Krupa Roman l.81
3. Mrukowski Roman l.62
4. Lesiok Maksymilian l.91
5. Czudaj Piotr l.67
6. Nawrat Alojzy l.75
7. Margosch Henryk l.56
8. Możdżeń Wanda l. 80

ŚLUBY

1. SZWEDA Marcin - RAJWA Agata
2. ZAWIŁA Piotr - BRANDEK Iwona

50 ROCZNICE ŚLUBU:

1. Lidia i Henryk Kowalczuk
2. Magdalena i Stefan Zaleńscy

60 ROCZNICE ŚLUBU:

1. Krystyna i Zygmunt Hanak
2. Hildegarda i Jan Flak
3. Daniela i Zygmunt Harupa

CHRYZTY

1. Kalita Julia
2. Dworaczek Nina
3. Michalska Laura
4. Silski Jakub
5. Marczevska Kinga
6. Skiba Magdalena
7. Paciej Anna
8. Księżyk Mikołaj
9. Lelonek Antonina
10. Gałka Marlena
11. Łabędzki Marcel
12. Niedziela Maja

ROCZKI

1. Picz Jakub
2. Szoltysik Karolina
3. Korzekwa Jan
4. Taul Mikołaj

65 ROCZNICE ŚLUBU:

1. Ruta i Edmund Jerchel

**I TY MOŻESZ WESPRZEĆ BUDOWĘ DOMU
REKOLEKCYJNO-PIELGRZYMKOWEGO
„NAZARET” W PIEKARACH ŚLĄSKICH PRZEKAZUJĄC:**

nr. **KRS 0000003534**
tytułem „Nazaret – Piekary”

**SWOJEGO PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ
ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO**

W rubryce WNIOSEK O PRZEKAZANIE 1% PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (OPP) (w zeznaniu podatkowym: PIT-28 poz. 126, PIT-36 – poz. 303, PIT-36L – poz. 106, PIT-37 – poz. 124, PIT-38 – poz. 59, PIT-39 – poz. 52) należy wpisać kwotę, którą chcemy przekazać na rzecz OPP oraz KRS 0000003534. W rubryce INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE należy podać cel szczegółowy: „NAZARET – PIEKARY”.

Możesz również wesprzeć nasze dzieło składając ofiarę:

Parafia im. NMP i Św. Bartłomieja
ul. Ks. Ficka 7, 41-940 Piekary Śląskie

Nr rachunku: 65 1050 1230 1000 0024 0716 6533

Tytułem: Potrzeby Kultu Religijnego - Dom Pielgrzyma Darowizna

Sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej

Kalendarium Pielgrzymek i Dni Skupienia
w Roku 170-lecia poświęcenia Bazyliki Piekarskiej
— Piekary Śląskie, A.D. 2019 —

STYCZEŃ 2019

01-31.01. Kolędowanie przy szopce na Rajskim Placu w wykonaniu chórów, orkiestr i zespołów, Niedziele, godz. 17.00. „Piekarskie Betlejem” czynne codziennie w godz. 9.00-18.30
04.01. Czuwanie modlitwne: godz. 20.00 Godzina Maryjna, godz. 21.00 Eucharystia, Godzina Miłosierdzia
05.01. Piekarski Wieczór Uwielbienia, godz. 19.00-22.00: Eucharystia, Modlitwa Uwielbienia i poczęstunek w szopce
06.01. Orszak Trzech Króli, początek przed kościołem św. Rodziny, godz. 12.00
13.01. Wieczór Maryjny: godz. 18.30 Eucharystia, Nabożeństwo z błogosławieństwem lourdzkim

LUTY 2019

01.02. Czuwanie modlitwne: godz. 20.00 Godzina Maryjna, godz. 21.00 Eucharystia, Godzina Miłosierdzia
11.02. NMP z Lourdes – Światowy Dzień Chorego, godz. 10.00 Eucharystia
13.02. Wieczór Maryjny: godz. 18.00 Eucharystia, Nabożeństwo z błogosławieństwem lourdzkim
23.02. Pielgrzymka Harcerzy Śląskich, Kalwaria - godz. 12.00

MARZEC 2019

01.03. Czuwanie modlitwne: godz. 20.00 Godzina Maryjna, godz. 21.00 Eucharystia, Godzina Miłosierdzia
12.03.- 15.03. Rekolekcje Wielkopostne z Ciałem Turyńskim, poświęcenie i wprowadzenie kopii całunu do kościoła kalwaryjskiego
15. 22, 29.03. Nabożeństwo pasyjne, godz. 19.00 – Kalwaria
13.03. Wieczór Maryjny: godz. 18.00 Eucharystia, Nabożeństwo z błogosławieństwem lourdzkim

KWIECIEŃ 2019

05.04. Czuwanie modlitwne: godz. 20.00 Godzina Maryjna, godz. 21.00 Eucharystia, Droga Krzyżowa
05.04. Młodzieżowa Droga Krzyżowa na Kalwarii, początek na Rajskim Placu, godz. 19.00
12.04. Nabożeństwo pasyjne, godz. 19.00 - Kalwaria
13.04. Wielkopostny Dzień Skupienia Samorządowców
13.04. Wieczór Maryjny: godz. 18.00 Eucharystia, Nabożeństwo z błogosławieństwem lourdzkim

CHWALEBNE MISTERIUM MĘKI PAŃSKIEJ NA KALWARII PIEKARSKIEJ

14.04. Niedziela Palmowa - Rozpoczęcie Chwalebnego Misterium Męki Pańskiej - Kalwaria, godz. 9.30, Wjazd Jezusa do Jerozolimy i procesja z palmami do Bazyliki, godz. 10.30 Eucharystia
18.04. Wielki Czwartek - Chwalebne Misterium Męki Pańskiej - Rajski Plac - Kalwaria - godz. 9.00
19.04. Wielki Piątek - Chwalebne Misterium Męki Pańskiej - Bazylika - Kalwaria - godz. 9.00
20.04. Wielka Pascha w Wielką Noc i procesja rezurekcyjna, godz. 20.00

27.04. Archidiecezjalna Pielgrzymka Legionu Maryi, godz. 10.00 Eucharystia

MAJ 2019

03.05. Uroczystość Matki Bożej Królowej Polski
13.05. Dzień Fatimski, Archidiecezjalna Pielgrzymka Chorych; godz. 10.00 Eucharystia i Różaniec pokutny, godz. 18.00 - Eucharystia, Różaniec fatimski i procesja światła
18.05. Finał Konkursu piosenki Maryjnej „Śpiewajmy naszej Pani”
19.05. Pielgrzymka Motocyklistów, Kalwaria, godz. 13.00
26.05. Archidiecezjalna Pielgrzymka Mężczyzn i Młodzieńców do Matki Bożej Piekarskiej

CZERWIEC 2019

01.06. Pielgrzymka wspólnot modlitwy za kapłanów: „Wieczernika” i „Margaretek”, godz. 10.00
02.06. Archidiecezjalna Pielgrzymka Niewidomych i Słabo Widzących, godz. 10.30
07.06. Czuwanie modlitwne: godz. 20.00 Godzina Maryjna, godz. 21.00 Eucharystia, Godzina Miłosierdzia
09.06. Archidiecezjalna Pielgrzymka Niesłyszących - Kalwaria, godz. 10.30
13.06. Dzień Fatimski: godz. 10.00 Eucharystia, Różaniec pokutny, godz. 18.00 Eucharystia, Różaniec fatimski i procesja światła
16.06. Archidiecezjalna Pielgrzymka Związku Górnośląskiego, godz. 10.30

LIPIEC 2019

05.07. Czuwanie modlitwne: godz. 20.00 Godzina Maryjna, godz. 21.00 Eucharystia, Godzina Miłosierdzia
07.07. Odpust Nawiedzenia NMP (sobota 06.07. Obchody kalwaryjskie godz. 16.00)
13.07. Dzień Fatimski: godz. 10.00 Eucharystia, Różaniec pokutny, godz. 18.00 Eucharystia, Różaniec fatimski i procesja światła
21.07. Odpust Matki Bożej Szkaplerznej (sobota 20.07. Obchody kalwaryjskie godz. 16.00)
26.07. Odpust św. Anny (Obchody różańcowe godz. 16.00)
30.07. - 03.08. Pielgrzymka piesza do Częstochowy

SIERPIEŃ 2019

02.08. Czuwanie modlitwne: godz. 20.00 Godzina Maryjna, godz. 21.00 Eucharystia, Godzina Miłosierdzia
04.08. Odpust Porcjunkuli (sobota 03.08. Obchody kalwaryjskie godz. 16.00)
13.08. Dzień Fatimski, godz. 10.00 Eucharystia, Różaniec pokutny, godz. 18.00 Eucharystia, Różaniec fatimski i procesja światła
14.08. Obchody Zaśnięcia Matki Bożej, godz. 16.00, Bazylika - Kalwaria (nieszpory, inscenizacja pogrzebu, obchody różańcowe)
15.08. Uroczystość Wniebowzięcia NMP, 94. Rocznica Koronacji Obrazu Matki Bożej Piekarskiej, 13.45 na Kalwarii, godz. 15.00 Nieszpory
18.08. Archidiecezjalna Pielgrzymka Kobiet i Dziewcząt do Matki Bożej Piekarskiej
25.08. Odpust Świętego Bartłomieja - 170 rocznica poświęcenia bazyliki, godz. 10.30 Eucharystia (sobota 24.08. Obchody kalwaryjskie godz. 16.00)

WRZESIEŃ 2019

03.09 - 11.09. Nowenna do Matki Bożej Piekarskiej, codziennie godz. 17.30
06.09. Czuwanie modlitwne: godz. 20.00 Godzina Maryjna, godz. 21.00 Eucharystia, Godzina Miłosierdzia
12.09. Odpust Matki Bożej Piekarskiej - Głównej Patronki Archidiecezji, godz. 10.30 Suma Odpustowa, 13.45 Różaniec z obrazem Matki Bożej Piekarskiej na Kalwarii, godz. 15.00 Nieszpory
13.09. Dzień Fatimski: godz. 10.00 Eucharystia, Różaniec pokutny, godz. 18.00 Eucharystia, Różaniec fatimski i procesja światła
14.09. Podwyższenie Krzyża Świętego - Święto Patronalne Piekarskiego Bractwa Kalwaryjskiego, Eucharystia godz. 18.00
15.09. Odpust Podwyższenia Krzyża Świętego - XIV Pielgrzymka Chórów i Orkiestr, godz. 10.30
22.09. Archidiecezjalna Pielgrzymka Stowarzyszenia Rodzin Katolickich, godz. 10.30
28.09. Pielgrzymka Mieszkańców Chorzowa, godz. 16.00

PAŹDZIERNIK 2019

04.10. Czuwanie modlitwne: godz. 20.00 Godzina Maryjna, godz. 21.00 Eucharystia, Godzina Miłosierdzia
05.10. Archidiecezjalna Pielgrzymka Nauczycieli i Wychowawców, godz. 11.00
13.10. Dzień Fatimski: godz. 10.00 Eucharystia, Różaniec pokutny, godz. 18.30 Eucharystia, Różaniec fatimski i procesja światła
18.10. Różaniec Młodzieżowy na Kalwarii, początek na Rajskim Placu, godz. 19.00
26.10. Bł. Wszystkich Świętych
31.10. Marsz Wszystkich Świętych z parafii NSPJ w Brzezinach do Bazyliki, godz. 18.00

LISTOPAD 2019

09.11. Pielgrzymka Przewodników Turystycznych Rejonu Śląskiego, godz. 11.00
13.11. Wieczór Maryjny: godz. 18.00 Eucharystia, Nabożeństwo z błogosławieństwem lourdzkim
16.11. Dzień skupienia Krucjaty Modlitwy o Trzeźwość, godz. 11.00

GRUDZIEŃ 2019

06.12. Czuwanie modlitwne: godz. 20.00 Godzina Maryjna, godz. 21.00 Eucharystia, Godzina Miłosierdzia
13.12. Wieczór Maryjny: godz. 18.00 Eucharystia, Nabożeństwo z błogosławieństwem lourdzkim
16.12. Zlot Harcerzy Hufca Katowickiego - przekazanie światła Betlejemskiego, godz. 17.00
25.12. Pasterka, godz. 00.00, Otwarcie „Piekarskiego Betlejem”
31.12. Dzień Festiwalu Kolęd i Pastoralek „Śpiewajcie i grajcie Mu”, godz. 10.30

